

ที่ นร ๑๐๐๓/๑๔๐

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง รายงานผลการฝึกอบรมและพัฒนาข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูงรุ่นใหม่

เรียน หัวหน้าส่วนราชการ

อ้างถึง ประกาศสำนักงาน ก.พ. เรื่อง รายชื่อผู้มีสิทธิได้รับทุนรัฐบาลเพื่อฝึกอบรมระยะสั้น หลักสูตร การเสริมสร้างคุณลักษณะส่วนบุคคลและทักษะการทำงานสำหรับข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary) รายงานกลุ่ม/ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์

ตามประกาศที่อ้างถึง สำนักงาน ก.พ. ได้จัดสรรทุนรัฐบาลเพื่อฝึกอบรมระยะสั้นให้แก่ ข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูงรุ่นใหม่ ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๘, ๒๑ - ๒๔ พฤศจิกายน และ ๑๘ - ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ ณ ประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลี ภายใต้ประเด็นหลักในการเรียนรู้ คือ เศรษฐกิจ สร้างสรรค์และเศรษฐกิจดิจิทัลเพื่อขับเคลื่อนประเทศไทย ๔.๐ (Digital and Creative Economy Driving Thailand ๔.๐) ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ การฝึกอบรมดังกล่าวได้สำเร็จลงด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ โดยข้าราชการในสังกัดของท่านเข้าร่วมอบรมและจัดทำรายงานกลุ่ม/ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้น การยกระดับประสิทธิภาพของส่วนราชการและประเทศไทย ซึ่งเป็นการต่อยอดบูรณาการองค์ความรู้และ ประสบการณ์จากการเรียนรู้ตลอดทั้งหลักสูตร สำนักงาน ก.พ. จึงขอส่งบทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary) ของทั้ง ๗ กลุ่ม ตามสิ่งที่ส่งมาด้วยเพื่อเป็นข้อมูลรายงานผลการเรียนรู้และการติดตาม การใช้ประโยชน์ของข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูงของส่วนราชการของท่าน ทั้งนี้ สำนักงาน ก.พ. กำลังดำเนินการจัดทำหนังสือรวมเล่มบทความรายบุคคล และจะแจกในงานสัมมนาวิชาการประจำปี กลุ่มกำลังคนคุณภาพต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอลินี ธนะวัฒน์สังจะเสรี)

ผู้อำนวยการศูนย์นักบริหารระดับสูง

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

ศูนย์นักบริหารระดับสูง

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๗๐๔ โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๗๓๖

บทสรุปผู้บริหารรายงานกลุ่ม/ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์

รายงานกลุ่ม/ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์ จำนวน ๗ ผลงานจัดทำโดย ผู้เข้าร่วมหลักสูตร “การเสริมสร้างคุณลักษณะส่วนบุคคลและทักษะการทำงานสำหรับข้าราชการผู้มีผลสัมฤทธิ์สูง” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๖๙ คน จาก ๔๕ ส่วนราชการภายใต้ประเด็นหลักในการเรียนรู้ คือ เศรษฐกิจสร้างสรรค์และเศรษฐกิจดิจิทัลเพื่อขับเคลื่อนประเทศไทย ๔.๐ (Digital and Creative Economy Driving Thailand ๔.๐) หลักสูตรดังกล่าวกำหนดให้ผู้เข้าร่วมหลักสูตรจัดส่งบทความรายบุคคลและรายงานกลุ่ม/ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์ไปยังสำนักงาน ก.พ. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามการใช้ประโยชน์จากกลุ่มกำลังคนคุณภาพจากการต่อยอดบูรณาการองค์ความรู้และประสบการณ์จากการเรียนรู้ตลอดทั้งหลักสูตร เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดและหลักการที่ได้รับจากการฝึกอบรม ที่มุ่งเน้นการยกระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในระบบราชการไทย

ทั้งนี้ ผู้เข้าร่วมหลักสูตรได้แบ่งกลุ่มตามความสนใจ แต่อยู่ภายใต้เงื่อนไขความหลากหลายของส่วนราชการของสมาชิกกลุ่ม โดยมีทั้งหมด ๗ กลุ่ม กลุ่มละ ๙ - ๑๐ คน โดยสมาชิกกลุ่มได้ระดมสมอง เพื่อศึกษา วิเคราะห์ และหารือเกี่ยวกับประเด็นท้าทายจากส่วนราชการที่ตัวเองสังกัด และจากราชการในภาพรวม แล้วร่วมกันจัดทำรายงาน/ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์ ที่มุ่งเน้นการยกระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรหรือภาครัฐโดยใช้กรอบแนวคิดการตรวจวัดสภาพผลการดำเนินงานขององค์กร (Strategic Outcome and Performance Measurement Design) และการบริหารจัดการนวัตกรรม (Innovation Management) ประกอบด้วยรายงาน/ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์ ๗ ผลงาน ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ มิติ ดังนี้

ที่	ชื่อ	หน้า
๑. ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์ในมิติของการพัฒนานวัตกรรมในรูปแบบของเครื่องมือและโครงการ		
๑.๑	โครงการ Oil-level Smart Dip Application การพัฒนา Application เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการรายงานข้อมูลปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงคงเหลือ โดยสามารถลดระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูล ลดการใช้กระดาษในการส่งข้อมูล และเพิ่มความรวดเร็วในการประมวลผลข้อมูล	๑
๑.๒	แนวทางการส่งเสริมศักยภาพผู้ด้อยโอกาสและการเข้าถึงสวัสดิการของภาครัฐ การพัฒนา/จัดทำฐานข้อมูลผู้ด้อยโอกาสที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาหลักสูตรอบรม เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ด้อยโอกาส	๒ - ๓
๒. ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์ในมิติของการพัฒนานวัตกรรมในรูปแบบของระบบและกลไก		
๒.๑	โครงการ E-Office System and Implementation Plan การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้เพื่อเพิ่มการทำงานที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย โดยเน้นการรับส่งหนังสือ ข้อมูลและติดตามสถานะงาน	๔ - ๕
๒.๒	การพัฒนากระบวนการขอใบอนุญาต/ใบรับรองการนำเข้าเครื่องมือแพทย์ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการในการนำเข้าเครื่องมือแพทย์ ลดขั้นตอนการทำงานและต้นทุนของหน่วยงานภาครัฐ และสามารถให้เป็นต้นแบบการจัดทำระบบ e-government ของหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ ต่อไป	๖

๒. ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์ในมิติของการพัฒนานวัตกรรมในรูปแบบของระบบและกลไก (ต่อ)		
๒.๓	การให้บริการโทรคมนาคมพื้นฐานอย่างทั่วถึง (Broadband Policy for Universal Access) เพื่อให้การบริการโทรคมนาคมพื้นฐานครอบคลุมพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ ประชาชนทุกคนได้รับการบริการ ขั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียมกัน ค่าบริการอินเทอร์เน็ตต่ำลง	๗ - ๘
๒.๔	การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์กรมประชาสัมพันธ์ (Rebranding Strategies) การปรับปรุงรูปแบบและเทคนิคการนำเสนอ พัฒนาศักยภาพบุคลากร และใช้ประโยชน์จากช่องทาง โซเชียลมีเดียเพื่อให้ทันสมัยและมีรูปแบบการนำเสนอที่ดึงดูดมากยิ่งขึ้น	๙
๒.๕	องค์กรแห่งการเรียนรู้ หนทางสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Learning Organization) เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเกษียณอายุราชการ การขาดหายของการส่งต่อองค์ความรู้ และการรวบรวม ถ่ายทอดองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ	๑๐ - ๑๑

รายละเอียดของแต่ละรายงานกลุ่ม/ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์ สามารถดาวน์โหลดได้ที่เว็บไซต์สำนักงาน ก.พ.

ที่ www.ocsc.go.th/hipps ที่เมนู ผลงานของ HiPPS

๑.๑ บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)

โครงการ Oil-level Smart Dip Application

ประเทศไทยต้องพึ่งพาการนำเข้าน้ำมันดิบจากกลุ่มประเทศตะวันออกกลางประมาณ ร้อยละ ๘๐ ของปริมาณการนำเข้าน้ำมันดิบจากต่างประเทศ ดังนั้น หากการจัดหาน้ำมันดิบจากประเทศดังกล่าวหยุดชะงัก จะทำให้ประเทศไทยเข้าสู่ภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิงส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศอย่างสำคัญและเป็นวงกว้าง

ภาครัฐ โดยกรมธุรกิจพลังงานจึงมีนโยบายให้ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๗ (ผู้ค้าน้ำมันที่มีปริมาณการค้าประจำปีตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ เมตริกตันขึ้นไป) เก็บสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายประมาณ ๒๕ วัน ไว้ทุกขณะ คลังน้ำมันที่ได้รับความเห็นชอบจากอธิบดี เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางด้านพลังงานของประเทศและเพื่อให้การเก็บสำรองน้ำมันดังกล่าวเป็นไปตามกฎหมาย กรมธุรกิจพลังงานจึงมีแผนตรวจวัดปริมาณน้ำมันสำรองตามกฎหมายทุกไตรมาส ไตรมาสละ ๑ ครั้ง

อย่างไรก็ตาม การตรวจวัดปริมาณน้ำมันสำรองตามกฎหมายดังกล่าวจะใช้วิธีส่งเจ้าหน้าที่ของกรมธุรกิจพลังงานและสำนักงานพลังงานจังหวัดลงพื้นที่ไปตรวจวัด และส่งผลตรวจ (Paper) กลับมายังเจ้าหน้าที่ส่วนการสำรองเพื่อรวบรวม กรอกข้อมูลลงโปรแกรม excel และตรวจสอบ ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบดังกล่าวมีเพียง ๑ ราย จึงใช้เวลากรอกข้อมูลและตรวจสอบค่อนข้างล่าช้า อีกทั้ง ยังอาจเกิดความผิดพลาดในการกรอกข้อมูลได้โดยง่าย (Human Error) รวมทั้ง ไม่สามารถนำข้อมูลปริมาณน้ำมันสำรองดังกล่าวไปใช้ในเชิงนโยบายได้ทันทั่วทั้ง

โครงการจัดทำ Oil-level Smart Dip Application จึงเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าวด้วยหลักการทำงาน คือ เจ้าหน้าที่ของกรมธุรกิจพลังงานจะต้องนำอุปกรณ์ที่ติดตั้ง application ดังกล่าว ไปใช้กรอกข้อมูลปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงคงเหลือที่ได้จากการตรวจวัดและส่งผลกลับมายังกรมด้วยการใส่รหัสผ่านของเจ้าหน้าที่กรมธุรกิจพลังงานและเจ้าหน้าที่ประจำคลังน้ำมันนั้น ๆ เพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้องของข้อมูล จากนั้นข้อมูลดังกล่าวจะถูกส่งมายัง platform ซึ่งเป็นระบบกลางของกรมธุรกิจพลังงาน และประมวลผลไปยังเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบของส่วนการสำรองในพื้นที่

การนำ Oil-level Smart Dip Application มาประยุกต์ใช้ในการตรวจวัดจึงเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของการรายงานข้อมูลปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงคงเหลือที่ได้จากการตรวจวัด โดยสามารถลดระยะเวลาในการรวบรวมและจัดทำข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญถึงร้อยละ ๗๖ (จากเดิม ๑๐๐ ชั่วโมง เหลือ ๒๔ ชั่วโมง) ลดการใช้กระดาษในการนำส่งข้อมูลกลับมายังเจ้าหน้าที่ อีกทั้ง ยังช่วยเพิ่มความเร็วและแม่นยำในการประมวลผลข้อมูลปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงคงเหลือ และสามารถนำข้อมูลไปใช้ในเชิงนโยบายได้อย่างรวดเร็ว ทันการณ์

รายชื่อผู้จัดทำ

๑. นายภฤติน	สุขสด	กรมบังคับคดี
๒. นางสาวเฟื่องลดา	ธนะโชติ	กรมการข้าว
๓. นางสาวสุทัษษา	สังข์สำราญ	กรมธุรกิจพลังงาน
๔. นางสาวจารุวรรณ	พิพัฒน์พุทพันธ์	กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน
๕. นางสาววันวิสาข์	อภิพรรษากร	กรมท่าอากาศยาน
๖. นายรอม	อรุณวิสุทธิ	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
๗. นางสาวดลยา	เปี่ยมสุวรรณ์	สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
๘. นางสาวอสมภรณ์	จิตตพรพงษ์	กรมการข้าว
๙. นายสุเมธ	เดชะตันตระกูล	กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
๑๐. นายฐิติวัฒน์	แก้วอำดี	สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๑.๒ บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)

แนวทางการส่งเสริมศักยภาพผู้ด้อยโอกาสและการเข้าถึงสวัสดิการของภาครัฐ

สภาพเศรษฐกิจและสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ส่งผลให้ผู้ด้อยโอกาสบางส่วน ถูกขจัด/ทอดทิ้งโดยไม่ได้รับการดูแลจากภาครัฐ ทั้งนี้เนื่องจากเนื่องมาจากการที่ภาครัฐยังไม่มีฐานข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน และถูกต้องเพื่อให้การช่วยเหลือ และบางครั้งผู้ด้อยโอกาสเองที่ไม่ต้องการจะรับการช่วยเหลือจากภาครัฐ รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องขาดความรู้และทักษะเพียงพอในการสื่อสารโน้มน้าว หรือสร้างความเข้มแข็งทางด้านจิตใจให้แก่ผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้ยอมรับการช่วยเหลือหรือส่งเสริมอาชีพ การทำงานจากภาครัฐ ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้ผู้ด้อยโอกาสขาดโอกาสที่จะเข้าถึงบริการพื้นฐานที่รัฐจัดสรรให้ไม่ว่าจะเป็นการรักษาพยาบาล การศึกษา อาชีพ เพื่อให้พวกเขาเหล่านี้ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีบทบาทสำคัญ ในการให้บริการสวัสดิการสังคมและให้การสงเคราะห์แก่ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้ คนไร้ที่พึ่ง ผู้ประสบปัญหาทางสังคม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตและพึ่งตนเองได้ โดยทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายให้การช่วยเหลือ แก่ผู้ด้อยโอกาส ซึ่งจากการวิเคราะห์ปัญหาของการที่ผู้ด้อยโอกาสไม่สามารถเข้าถึงสวัสดิการภาครัฐพบว่า สาเหตุสำคัญ ได้แก่ การนำเข้าสู่ข้อมูลผู้ด้อยโอกาสมีความขาดการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ขาดความรู้และทักษะในการช่วยเหลือ รวมถึงผู้ด้อยโอกาสที่ปิดกั้นตัวเองเนื่องจากไม่เห็นคุณค่าและโอกาสในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต กลุ่มจึงได้นำเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาผู้ด้อยโอกาสไม่สามารถเข้าถึงสวัสดิการภาครัฐ ดังนี้

๑. การพัฒนา/จัดทำฐานข้อมูลผู้ด้อยโอกาสที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นนวัตกรรม การให้บริการ (Service Innovation) โดยมีการบูรณาการข้อมูลทุกระดับโดยเน้นข้อมูลที่ถูกต้องและทันสมัย สำหรับการให้บริการของบุคลากรและผู้ด้อยโอกาสที่สามารถเข้าถึงได้เอง ตลอดจนสามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการกำหนดนโยบายสู่การแก้ปัญหาได้อย่างทันที่ โดยมีโครงการเพื่อขับเคลื่อนในเรื่องดังกล่าว ได้แก่ **โครงการพัฒนาฐานข้อมูล “ผู้ด้อยโอกาสไทยไม่ไร้ที่พึ่ง” (Smart Platform)**

๒. การพัฒนาหลักสูตรอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพสำหรับบุคลากรและผู้ด้อยโอกาส (Product Innovation) เพื่อให้บุคลากรภาครัฐ/เครือข่ายที่เกี่ยวข้องมีความรู้และทักษะในการดำเนินงานช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ให้ได้เข้าถึงสวัสดิการและเห็นคุณค่าในตนเอง โดยมีโครงการเพื่อสนับสนุนแนวทางดังกล่าว ได้แก่ โครงการพัฒนาหลักสูตรและจัดอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพ แบ่งเป็นหลักสูตรสำหรับบุคลากรที่เกี่ยวข้องและเครือข่าย และหลักสูตรสร้างความเข้มแข็งสำหรับผู้ด้อยโอกาส

โดยมีตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการในระดับผลผลิต (Output KPIs) ได้แก่ ๑) จำนวนผู้ด้อยโอกาสที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ของทุกปี ๒) ร้อยละ ๘๐ ของบุคลากรกรมฯ และเครือข่ายที่ผ่านหลักสูตรการอบรมมีความรู้ด้านจิตวิทยาในการจูงใจ และทักษะเฉพาะทางวิชาชีพ และ ๓) บุคลากรสามารถแสดงวิธีการจัดการ case ได้อย่างถูกต้อง

สำหรับตัวชี้วัดความสำเร็จในระดับผลลัพธ์ (Outcome KPIs) ได้แก่ ๑) ร้อยละ ๘๐ ของผู้ด้อยโอกาสที่ผ่านการสื่อสารจูงใจจากบุคลากรกรมฯ และเครือข่ายเข้าสู่ระบบสวัสดิการภาครัฐ ๒) ร้อยละ ๕๐ ของผู้ด้อยโอกาสมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (ได้รับการศึกษา การรักษาพยาบาล มีอาชีพ มีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถเลี้ยงชีพตนเองได้)

ทั้งนี้ การดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ด้อยโอกาสตระหนักในคุณค่าของตนเองและมีโอกาสที่จะได้รับบริการจากสวัสดิการภาครัฐตามความเหมาะสม จะส่งผลให้ผู้ด้อยโอกาสสามารถช่วยเหลือตนเองมีอาชีพการงาน มีรายได้สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัวมีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่อย่างมีศักดิ์ศรีในสังคม และลดการพึ่งพิงจากรัฐได้ในท้ายที่สุด

รายชื่อผู้จัดทำ

๑. นางวีณา	บุญแสง	กรมสุขภาพจิต
๒. นางวันทนา	ชนะกุล	กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
๓. นางสาวดารินพร	เจียมประดิษฐ์กุล	สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
๔. นางสาวพรพิมล	สมนึก	กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๕. นางสาววรางคณา	ลาภกิจ	กรมทรัพยากรน้ำบาดาล
๖. นางสาวอัญชลี	อรามบุญ	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
๗. นางสาวทัณตติมา	สดีใส	สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
๘. นางสาวพงษ์สุดา	พอกเพ็ญดี	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
๙. นางสาวกัลย์ธีรา	ชุมปัญญา	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ

๒.๑ บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary)

โครงการ E-Office System and Implementation Plan

ในสังคมยุคปัจจุบัน พัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์คอมพิวเตอร์และการสื่อสารส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจ และสังคมโลก ส่งผลให้ทุกองค์กรต้องปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกในส่วนของการพัฒนาองค์กร และการพัฒนาบุคลากร จะเห็นได้ว่าการใช้ E - Office ในการพัฒนางานเพิ่มมากขึ้นและเป็นที่ยอมรับทั่วโลก โดย E - Office เป็นการบริหารงานที่มีการนำเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ สารสนเทศ และระบบเครือข่ายมาใช้ในสำนักงาน เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินงาน และสร้างความโปร่งใสให้กับองค์กร สำหรับประเทศไทย การใช้ E - Office เริ่มมีให้เห็นทั้งในภาครัฐและเอกชน โดยในภาครัฐที่มีการแข่งขันสูง การใช้ E - Office ช่วยให้การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างสะดวก ช่วยให้การตัดสินใจ และการให้บริการเป็นไปอย่างรวดเร็ว ในส่วนของระบบราชการ การใช้ E - Office จะช่วยพัฒนาระบบราชการไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย ดังนั้น คณะผู้จัดทำ (HiPPS รุ่นที่ ๑๒) จึงได้จัดทำแผนโครงการพัฒนาการใช้ E - Office ในส่วนราชการ โดยมีการกำหนดให้ส่วนราชการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อมุ่งหวังให้การใช้ ระบบ E - Office เกิดประโยชน์สูงสุดต่อหน่วยงานภาครัฐ โดยแผนโครงการที่นำเสนอจะเน้นเรื่องของการเพิ่มประสิทธิภาพการรับส่งหนังสือ ข้อมูล การติดตามสถานะงานให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ลดขั้นตอน และทรัพยากร รวมถึงการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับยุครัฐบาลดิจิทัลที่จะช่วยให้บุคลากรสามารถเข้าถึงระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และสามารถทำงานได้ในทุกที่ ทั้งนี้ แผนโครงการพัฒนา E - Office สำหรับส่วนราชการ มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. วิสัยทัศน์ “การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้สนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความโปร่งใส”

๒. เป้าประสงค์รวม ได้แก่ ๑) ระบบการทำงาน เช่น ระบบสร้าง - ส่ง - ลงนามเอกสาร รวดเร็วทันต่อความต้องการ โดยที่ข้อมูลมีความถูกต้องและตรวจสอบได้ ๒) ระบบการจัดการข้อมูลและเอกสารที่เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ๓) บุคลากรสามารถเข้าถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานได้สะดวกด้วยระบบที่เป็นมาตรฐานและข้อมูลได้รับการรักษาความปลอดภัย

๓. ตัวชี้วัดเป้าประสงค์รวม ได้แก่ ๑) คะแนนความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานและผู้บริหารต่อการใช้ e - office ๒) ร้อยละของค่าใช้จ่ายวัสดุสำนักงาน เช่น การจัดซื้อกระดาษ แฟ้มเอกสารที่ลดลง เป็นต้น ๓) ร้อยละของคะแนนการประเมินความโปร่งใสของการดำเนินงานของหน่วยงาน

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

๔.๑ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีประสิทธิภาพด้วย E - Office

กลยุทธ์: จัดทำระบบ E - Office ประกอบด้วย E - Form, E - Document/E - Filing, E - Workflow, E - Procurement, E - Bidding, E - Management ที่ช่วยสนับสนุนการทำงานในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การวางระเบียบ หลักเกณฑ์การใช้งาน เพื่อบูรณาการให้ E - Office สามารถใช้งานได้อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์: กำหนดมาตรฐาน เพื่อกำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อรองรับการใช้ E - Office ให้เกิดกระบวนการอย่างสร้างสรรค์

๔.๓ ยุทธศาสตร์การวางโครงข่ายและระบบสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพและเป็นเอกภาพด้วย E - Office

กลยุทธ์: การบูรณาการระบบสารสนเทศต่าง ๆ ในองค์กรให้เป็นหนึ่งเดียวภายใต้ระบบ E - Office
๔.๔ ยุทธศาสตร์การสร้างความตระหนักรู้และความสำคัญของ E - office ต่อบุคลากร

กลยุทธ์: ๑. การประชาสัมพันธ์ ธรณรงค์ และเผยแพร่การดำเนินงานระบบ E- Office

๒. การอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบ E- Office เพื่อให้เกิด
ทักษะในระหว่างปฏิบัติงานด้วยระบบ E-Office

๓. การประเมินผลความรู้ความเข้าใจและความพึงพอใจในระบบ E - Office ทั้งนี้

ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การใช้ E - Office ในส่วนราชการประสบความสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับความชัดเจนของนโยบาย
เนื่องจาก E - Office เป็นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัยเข้ามาประยุกต์ใช้ในองค์กร ดังนั้น
ผู้บริหารจะต้องมีวิสัยทัศน์และเป็นแบบอย่างให้กับบุคลากรในการใช้ระบบดังกล่าว ขณะเดียวกันบุคลากรในองค์กร
จะต้องมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ระบบการทำงานที่จะมีการเปลี่ยนแปลง เมื่อมีการนำ E - Office มาใช้สำหรับ
การบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานแต่ละหน่วยงานจะต้องเลือกใช้เทคโนโลยี เครือข่าย และซอฟต์แวร์ โดย
คำนึงถึงความเหมาะสมของสภาพขององค์กรด้วย

รายชื่อผู้จัดทำ

๑. นายกฤษดากร	ปิ่นทอง	สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๒. นายกวิน	สายประเสริฐกิจ	กรมทางหลวงชนบท
๓. นางสาวกุสุมา	คงฤทธิ	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
๔. นางสาวเกศราภรณ์	เดชะพิเชษฐวนิช	กรมอุดมศึกษา
๕. นายฐานัน	ภาสะฐิติ แสนยะบุตร	กรมสอบสวนคดีพิเศษ
๖. นายณัฐกิตติ์	สิงหเพชร	กรมอุดมศึกษา
๗. นางสาวทิพย์สุดา	อัมใจ	สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
๘. นายพงษ์สิริ	ตาอินทร์	กรมศุลกากร
๙. นายศักดา	ตรีเดช	กรมควบคุมมลพิษ
๑๐. นายศุภโชค	วุฒิสักดิ์ศิลป์	สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

๒.๒ บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)

การพัฒนากระบวนการขอใบอนุญาต/ใบรับรองการนำเข้าเครื่องมือแพทย์ ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ปัจจุบันผู้ประกอบการที่ต้องการนำเข้าเครื่องมือแพทย์ โดยเฉพาะเครื่อง X-ray ได้รับความยุ่งยากในการขอใบอนุญาต/ใบรับรอง เนื่องจากจำเป็นต้องขออนุญาตจากหลายหน่วยงาน และกระบวนการมีความซ้ำซ้อนทำให้ใช้เวลานาน และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยผู้ประกอบการต้องขอใบรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ซึ่งใช้ระยะเวลาในการพิจารณาจำนวน ๕ วัน และจำกัดจำนวนการขอใบรับรองสูงสุด ๖๕ คำขอต่อวัน โดยบริษัทหนึ่งสามารถขอได้ไม่เกิน ๓ คำขอต่อวัน และจะต้องขอใบอนุญาตจากสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ซึ่งใช้ระยะเวลาในการพิจารณาอีก ๔๕ วัน เพื่อใช้ใบอนุญาตและใบรับรองในการนำเข้าเครื่องมือแพทย์ผ่านด่านศุลกากร จากปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว จึงมีความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนกระบวนการและการให้บริการออกใบอนุญาต/ใบรับรอง ดังนี้

๑. พัฒนาการให้บริการขอใบอนุญาต/ใบรับรองให้สะดวก รวดเร็ว และลดกระบวนการโดยการจัดทำ application เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถยื่นและตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารออนไลน์ที่จุดเดียวสำหรับทุกหน่วยงานที่ต้องขอใบอนุญาต (e-submission) และสามารถลงเวลานัดหมายออนไลน์ (e-appointment) และติดตามผลการพิจารณาใบอนุญาตออนไลน์ (e-tracking) ได้

๒. ปรับรูปแบบการสื่อสารข้อมูลกับผู้ประกอบการ ให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างครบถ้วน โดยแยกตามประเภทของเครื่องมือที่ต้องการขอใบอนุญาต/ใบรับรองแสดงกระบวนการขอใบอนุญาตและเอกสารที่จำเป็นในรูปแบบที่เข้าใจง่ายและชัดเจน รวมทั้งมีช่องทางในการตอบข้อสงสัยที่หลากหลาย (FAQ หรือ Robotic i-Chat หรือ Call Center)

๓. จัดทำระบบฐานข้อมูลร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เชื่อมโยง และจัดเก็บใบอนุญาตเป็นไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ (e-license) เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถตรวจสอบและเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถเรียกดูข้อมูลได้

จากการพัฒนากระบวนการขอใบอนุญาต/ใบรับรองการนำเข้าเครื่องมือแพทย์ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นดังกล่าวข้างต้น จะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการในการนำเข้าเครื่องมือแพทย์ ลดขั้นตอนการทำงาน และต้นทุนของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถใช้เป็นต้นแบบของการจัดทำระบบ e-government สำหรับหน่วยงานหรือกระบวนการทำงานอื่น ๆ ต่อไป

รายชื่อผู้จัดทำ

๑. นายอุษิณ	วิโรจน์เดชะ	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
๒. นายธนวัฒน์	ไทยแก้ว	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
๓. นางสาวจอมทยาสนิท	พงษ์เสฐียร	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
๔. นายวีระพงษ์	อุ๋เจริญ	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
๕. นางสาวปิยวัลย์	ศรีขำ	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
๖. นางสาวพิชญา	ศักดิ์ศรีพานิชย์	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
๗. นายชลกานต์	เอี่ยมสำอางค์	สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ
๘. นายฐิติเดช	ตุลารักษ์	สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ
๙. นางสาวภาศิริ	มนัสวรกิจ	สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม
๑๐. นางสาวสุธนา	ไพสิน	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

๒.๓ บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)

โครงการการให้บริการโทรคมนาคมพื้นฐานอย่างทั่วถึง (Broadband Policy for Universal Access)

การให้บริการโทรคมนาคมพื้นฐานอย่างทั่วถึงเป็นเรื่องที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกกำลังให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้น เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคมได้ติดต่อสื่อสาร ตลอดจนรับทราบข้อมูลข่าวสารได้มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีในด้านอื่น ๆ ตามมา เช่น การเพิ่มโอกาสทางการศึกษา การเรียนรู้ การสาธารณสุข การค้าการลงทุน เป็นต้น Broadband Policy for Universal Access จึงเป็นแนวทางที่มุ่งเน้นให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการใช้ Broadband ได้ดีในระดับหนึ่ง เช่น อินเทอร์เน็ตชุมชน เป็นต้น โดยมีองค์ประกอบสำคัญ ๓ ประการ ดังนี้

๑. การมีอยู่ของการบริการ (Availability) คือ การให้บริการโทรคมนาคมพื้นฐานครอบคลุมพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ

๒. ความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility) คือ ผู้ใช้บริการทุกคนควรได้รับการบริการขั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียมกัน

๓. อัตราค่าบริการที่ยอมรับได้ (Affordability) คือ การกำหนดอัตราค่าบริการที่สมเหตุสมผล

การดำเนินการนั้น เริ่มต้นที่การจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานอย่างทั่วถึง โดยวางแผนกำหนดการจัดตั้งเสาส่งสัญญาณตามพื้นที่ที่ห่างไกลให้ครอบคลุมทั่วประเทศ โดยส่วนหนึ่งอาจจะมาจากงบประมาณแผ่นดิน งบประมาณจากกองทุน Universal Service Obligation (USO) ของสำนักงาน กสทช. และการจัดตั้งกองทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคมเพื่อการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ อาจให้เอกชนเข้าร่วมลงทุนในการดำเนินการดังกล่าวในรูปแบบ Public-Private-Partnership (PPP) ด้วย

นอกจากนี้ ควรให้ผู้ประกอบการใช้โครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคม โครงข่ายที่ใช้ในกิจการแพร่ภาพและกระจายเสียง และใช้สิ่งอำนวยความสะดวกร่วมกัน เพื่อให้เกิดการบูรณาการการใช้งานทรัพยากรสื่อสารลดปัญหาความซ้ำซ้อนในการลงทุน พร้อมทั้งวางรูปแบบสถาปัตยกรรมโครงข่ายให้สามารถเชื่อมต่อถึงกันได้ในลักษณะโครงข่ายเชื่อมต่อแบบเปิด (Open Access) ให้เป็นโครงข่ายเดียว สามารถให้บริการประชาชนอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง ตลอดจนส่งเสริมการแข่งขันในตลาดของผู้ประกอบการรายใหม่ในส่วนบริการปลายทาง (Last Mile Access) ทั้งแบบใช้สายและไร้สาย รวมทั้งแก้ไขกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม

ทั้งนี้ เมื่อมีการดำเนินการตามที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว คาดว่านโยบายดังกล่าว ได้เกิดประโยชน์ ดังนี้

๑. จะทำให้ค่าบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงมีราคาต่ำลง โดยมีค่าบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงไม่เกินร้อยละ ๒ ของรายได้มวลรวมประชาชาติต่อหัว

๒. มีโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเข้าถึงในทุกพื้นที่ครอบคลุมทั่วประเทศ

๓. ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างประเทศ และ

๔. โครงข่ายแพร่สัญญาณภาพกระจายเสียงวิทยุระบบดิจิทัลครอบคลุมทั่วประเทศ

รายชื่อผู้จัดทำ

๑. นางสาวฐิติพร	ทับทิมทอง	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
๒. นายเสกสรรค์	บัวเบา	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
๓. นายการันต์	สุขเกษม	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
๔. นายชัชฌพงษ์	ธนูทอง	สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
๕. นายศิรพล	ฤทธิประศาสน์	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
๖. นายองอาจ	นิมเป่า	กระทรวงมหาดไทย
๗. นางสาวชวิภา	โชติวิทย์ธานินทร์	กรมสรรพากร
๘. นางสาวทัญญูตา	เขวงศรี	กรมสรรพากร
๙. นางสาวกิตติยา	ศรีวรรณ	กรมสรรพากร
๑๐. นางสาวณัฐ	คำพิรุฬ	กรมสรรพากร

๒.๔ บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)

โครงการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์กรมประชาสัมพันธ์ (Rebranding Strategies)

ในยุคสังคมปัจจุบันที่เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทอย่างมากในการสื่อสารข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน ส่งผลให้การเผยแพร่ข่าวสารไปยังประชาชนเป็นไปด้วยความรวดเร็ว พร้อมทั้งมีรูปแบบช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายมากขึ้น กรมประชาสัมพันธ์ในฐานะหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของรัฐบาลและสร้างความเชื่อมั่น ความเข้าใจอันดีระหว่างภาครัฐและประชาชน ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ในสาขาต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

คณะผู้จัดทำได้วิเคราะห์ผลการดำเนินงานของกรมประชาสัมพันธ์ที่ผ่านมา พบว่ากรมประชาสัมพันธ์มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารที่เที่ยงตรงและมีความน่าเชื่อถือ แต่อย่างไรก็ตาม ภาพลักษณ์ของกรมประชาสัมพันธ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคนิค และรูปแบบการนำเสนอข่าวสารของกรมประชาสัมพันธ์ยังไม่ได้รับความสนใจจากประชาชนเท่าที่ควร ไม่ว่าจะเป็นสื่อวิทยุโทรทัศน์ สื่อวิทยุกระจายเสียง หรือสื่อมัลติมีเดียอื่น ๆ โดยมีสาเหตุมาจากรูปแบบการนำเสนอที่ล้าสมัยและขาดความน่าสนใจ ส่งผลให้สิ่งที่รัฐบาลต้องการสื่อสารไปไม่ถึงประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้น คณะทำงานจึงได้กำหนดกลยุทธ์ “Rebranding Strategies” ที่มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ที่ทันสมัยและรูปแบบการนำเสนอให้ดึงดูดมากยิ่งขึ้น โดยกำหนดเป้าหมายในการปรับเปลี่ยนไว้ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ ๑ การปรับปรุงรูปแบบและเทคนิคในการนำเสนอ มีวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงรูปแบบและเทคนิคการนำเสนอให้มีความทันสมัย และสร้างแรงดึงดูดให้แก่ประชาชนรวมทั้งสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาศักยภาพบุคลากร มีวัตถุประสงค์ในการสร้างเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ด้านการประชาสัมพันธ์และเทคนิคการนำเสนอแก่บุคลากรในสังกัดกรมประชาสัมพันธ์ให้มีความเป็นมืออาชีพและมีความคิดเชิงสร้างสรรค์ พร้อมทั้งสร้างระบบค่าตอบแทนวิชาชีพและความก้าวหน้าในอาชีพเพื่อจูงใจบุคลากรที่มีศักยภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการผลิตรายการและผู้ประกาศข่าว

กลยุทธ์ที่ ๓ การใช้ประโยชน์จากช่องทางโซเชียลมีเดีย มีวัตถุประสงค์ในการใช้โซเชียลมีเดียในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข่าวสารของกรมประชาสัมพันธ์ในลักษณะ Peer-to-Peer โดยใช้บุคลากรของกรมประชาสัมพันธ์เป็นเสมือนช่องทางในการสื่อสารแบบกึ่งทางการระหว่างเพื่อนกับเพื่อน และมีการกำหนดให้แชร์ข้อมูลข่าวสารของกรมที่ได้รับการตรวจสอบแล้ว

รายชื่อผู้จัดทำ

๑. นายสกล	สันสุริยะ	สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
๒. นายสรารุช	ดิณณจิรากร	สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
๓. นาย ส.กรภข	ยอดไชย	กรมประชาสัมพันธ์
๔. นายสกันธ์	วนาเศรษฐี	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
๕. นายศรีณย์	บุพศิริ	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
๖. นางสาวอันติมา	แสงสุพรรณ	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
๗. นางสาวจิตติมา	จารุเดชา	กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๘. นางสาวอัจฉรา	ภูประเสริฐ	กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๙. นายคณศ	เต็มไทรรัตน์	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
๑๐. นายภาณุพันธ์	ปัญญาใจ	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

๒.๕ บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)

องค์กรแห่งการเรียนรู้ ทนทางสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

องค์กรภาครัฐไทยในปัจจุบัน กำลังเผชิญหน้ากับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างราชการอายุข้าราชการที่สูงขึ้น โดยจากสถิติของสำนักงาน ก.พ. ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ พบว่ากว่าร้อยละ ๒๗.๒๔ ของข้าราชการไทย มีอายุมากกว่า ๕๐ ปี ส่งผลให้มีข้าราชการเกษียณอายุราชการกว่า ๑๐๒,๓๐๖ คน ในระยะเวลาอีก ๑๐ ปีข้างหน้า และทำให้เกิดช่องว่างของการส่งต่อองค์ความรู้จากผู้เกษียณอายุราชการสู่บุคลากรภายในหน่วยงาน รวมทั้งหน่วยงานยังขาดการสื่อสารระหว่างบุคคลในด้านวิชาการ การสอนงาน และช่องทางเก็บรวบรวมองค์ความรู้ต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อบรรเทาสภาพปัญหาด้านองค์ความรู้และการสูญเสียทักษะในการทำงานขององค์กรภาครัฐ จึงจำเป็นต้องพัฒนาองค์กรให้เป็น “องค์กรแห่งการเรียนรู้” (Learning Organization) ที่สามารถรวบรวม และถ่ายทอดองค์ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์จากผู้เชี่ยวชาญ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ดังนั้น การสร้าง “องค์กรแห่งการเรียนรู้” (Learning Organization) จึงควรดำเนินการ ดังนี้

๑. รวบรวม และถ่ายทอดองค์ความรู้

จากผู้เชี่ยวชาญภายนอก สู่บุคลากรภายในองค์กร โดยการสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในประเทศและหน่วยงานระหว่างประเทศ เพื่อสนับสนุนการรวบรวมองค์ความรู้ต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการ เช่น การฝึกอบรม และสัมมนา รวมถึงการ Coaching เป็นต้น

จากผู้เกษียณอายุราชการ สู่บุคลากรในองค์กร โดยจัดทำบันทึกถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ทำงาน เพื่อจัดทำฐานข้อมูลเผยแพร่และการจับคู่เรียนรู้ รวมถึงการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เกษียณอายุราชการได้ถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์ ผ่านการสัมมนา การให้คำปรึกษาแนะนำ

ระหว่างบุคลากรในองค์กร โดยการส่งเสริมการรวบรวมองค์ความรู้จากการฝึกอบรม/สัมมนา และภารกิจงานภายในองค์กร ด้วยระบบ DNA Center และจัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ภายในองค์กร

๒. การสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้

ระดับผู้บริหาร เปิดโอกาสให้บุคลากรได้ถ่ายทอดความรู้โดย (๑) จัดเวทีให้บุคลากรแสดงศักยภาพและองค์ความรู้จากการฝึกอบรม (๒) การแข่งขันเพื่อรวบรวมองค์ความรู้ (๓) การสร้างโอกาสในการแบ่งปันองค์ความรู้ใหม่ ๆ ต่อผู้บริหารองค์กรประจำปี (๔) การจัดสรรงบประมาณในการฝึกอบรม โดยกำหนดเป็นสัดส่วนต่องบประมาณประจำปีให้เหมาะสมกับจำนวนบุคลากร

ระดับปฏิบัติการ โดยการกำหนด KPIs ให้สอดคล้องกับนโยบายด้านการสร้างวัฒนธรรมที่จะพัฒนาสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) และนำองค์ความรู้จากการสร้างวัฒนธรรมองค์กร ไปใช้งานจริง

ทั้งนี้ จากแนวทางการสร้าง “องค์กรแห่งการเรียนรู้” (Learning Organization) ข้างต้น จะเกิดประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กรในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. **ผู้บริหารองค์กร** – สามารถพัฒนาองค์กรได้อย่างต่อเนื่อง และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กรให้สามารถทำงานได้บรรลุตามเป้าหมาย รวมถึงผลักดันให้องค์กรมีศักยภาพในการตอบสนอง ต่อความท้าทายใหม่ ๆ

๒. **บุคลากรภายในองค์กร** – มีการพัฒนาความรู้และศักยภาพอย่างต่อเนื่อง จัดการปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ ความพร้อมในการทำงานที่มีความท้าทายมากขึ้น

๓. **ผู้ถ่ายทอดความรู้** – ได้เผยแพร่ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ ได้สร้างคุณค่าของงาน

๔. **ประชาชนผู้รับบริการ** – ได้รับคุณภาพของการบริการที่ดีขึ้น

๕. **หน่วยงานกำกับ ติดตาม ดูแลหน่วยงานราชการ** – มีกำลังคนคุณภาพในระบบราชการ ระบบราชการได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จึงเห็นได้ว่าการสร้าง “องค์กรแห่งการเรียนรู้” (Learning Organization) จะเป็นกุญแจสำคัญในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเกื้อหนุนอายุราชการ การขาดหายของการส่งต่อองค์ความรู้ รวมถึงการรวบรวมและถ่ายทอดองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อรองรับการเติบโตอย่างมีศักยภาพขององค์กร ต่อไปในอนาคต

รายชื่อผู้จัดทำ

๑. นางสาวนชนก	ชนสันติ	กรมทรัพยากรสินทางปัญญา
๒. นายวัชระ	เจียมอนุกุลกิจ	กรมเจ้าท่า
๓. นายรัฐ	คำภีร์ธัมโม	กรมศุลกากร
๔. นางสาวกนกวรรณ	คุณาธรรม	กรมหม่อนไหม
๕. นางสาวณัฐณี	ปิ่นทนต์	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
๖. นางสาวบรรณัต	นพศักดิ์	กรมหม่อนไหม
๗. นายสิทธิธา	เกตุประทุม	กรมชลประทาน
๘. นางสาวภุมมรี	ศรีวงศ์	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
๙. นางสาวณัฐยาพัชย์	ศรอนันต์กุล	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
๑๐. นายอนุชิต	สุขเจริญพงษ์	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่